

[Kofod-Svendsen]

har nået det gode resultat, som vi har opnået, når vi ser på finansloven isoleret.

Når jeg har sagt dette, så vil jeg gerne sætte den finanslovaftale, som består af mange gode delelementer, ind i en lidt større sammenhæng, og dér må vi konstatere, at dette års finanslovdebat foregår på en trist klangbund. Arbejdsledeshedstallet er så højt som nogen sinde, og desværre har vi hverken fået et aktiveringsforlig eller en dagpengereform, og jeg må meget beklage, at det ikke også har været muligt. Både regeringen og Socialdemokratiet har meddelt os, at afstanden mellem parterne var for stor. Man kan også sige, at den politiske vilje manglede, ambitionsniveauet var for lavt, så vi ikke fik det, vi også havde brug for, og det mener jeg er meget beklageligt for de arbejdsløse.

Et aktiveringsforlig, hvor vi i langt højere grad bruger de passive midler aktivt, er simpelt hen en nødvendighed. Vi har et alt for stort underskud. Den eneste virkelige vej ud af det er, at vi får mere aktivitet i gang. Vi bruger et kæmpebeløb på passiv forsørgelse, og det må konverteres, det må bruges aktivt. Det mener jeg er den store svaghed i det, der er kommet ud af efterårets drøftelser: Her kom vi ikke for alvor i gang.

Arbejdsledeshedsproblemerne er ellers blevet godt belyst gennem Zeuthenudvalgets grundige arbejde. Her stod vi over for en række gode forslag, og så fik vi dem alligevel ikke omsat til jordnær virkelighed. Jeg vil gerne beklage, at det er den faktiske situation. Kristeligt Folkeparti fremlagde sit børneforslag, der på en fin måde kombinerer beskæftigelsespolitik med familierpolitik. Vi foreslog også, at det offentlige skal give tilskud eller fradrag til familier, der ansætter en ung i huset. Sørgeligt, at det blev afvist af både Socialdemokratiet og De Radikale, eftersom forslaget både er familie- og beskæftigelsesvenligt. Vi må altså have fundet en ny melodi frem næste år, hvis vi skal gøre mere ved arbejdsløshedsproblemet.

Foruden en aktiveringsreform og en dagpengereform har vi også behov for den skatte-reform, som vi ikke engang har fået begyndt på i dette efterår. Jeg mener, at Personskatteudvalget er kommet med et fornemt stykke arbejde. Det er klart, at der i ethvert kommissionsarbejde er nogle ting, som man er uenig i, og det er der også fra vores side i det, der er lagt frem af Personskatteudvalget, men det ændrer

ikke ved den kendsgerning, at her er lavet et meget kompetent stykke arbejde, som jeg håber at vi virkelig kommer i realitetsdrøftelser om.

Vi må have en parlamentarisk stillingskrig afløst af et visionært samarbejde på disse skattepolitiske områder, det vil give håb for de ledige. Vi har haft århundredets plan, vi har haft andre store planer, som skulle resultere i en skatteomlægning, hvor vi virkelig fik mindsket beskatningen på arbejdskraft netop for at få flere i arbejde. Jeg håber, at de mange stillingskrige i 1993 vil blive afløst af en virkelig målrettet indsats, så vi kommer i gang med den skatteomlægning, der er brug for. Jeg mener, den høje ledighed hænger sammen med, at vi har både et dagpengesystem og et skattesystem, som trænger til at blive reformeret.

På skatteområdet vil jeg yderligere tage en ting frem. Kristeligt Folkeparti er meget optaget af, at vi kombinerer en nedsættelse af momsen med en virkelig ægte nulløsning. Det må være fremtidens model: Lønnen stiger ikke, til gengæld sætter vi momsen lidt ned. Det allerbedste vil være en lønnedgang med en betydelig moms-nedsættelse, men kan vi ikke få det bedste, må vi tage det næstbedste, og det er: Ingen lønstigninger over en årrække, og så får vi sat momsen ned. Det vil styrke konkurrenceevnen, men det vil også være en langsigtet indsats over for den grænsehandel, som jeg frygter vi kan få nogle problemer med, når vi kommer ind i EF's helt frie marked.

Vi synes, den bedste måde at gøre det på var en differentieret moms, hvor vi sætter fødevarer-momsen ned mod en total nulløsning. Hvis der ikke er ønske om det, kan vi foretage en generel moms-nedsættelse, men vel at mærke kombineret med en effektiv løntilbageholdenhed. Vi lægger ikke op til en forbrugsudvidelse, det vil jeg meget gerne understrege. Der er et meget klart vilkår fra vores side, og det er, at lønstigninger afløses af moms-nedsættelse, og hvis vi kan gøre det skridt for skridt, tror jeg, vi kan nærme os det tyske moms-niveau. En forskel på 10 pct., som vi har i øjeblikket, er ganske enkelt for meget. Det får en række skadevirkninger for turisterhvervet, og jeg kunne nævne flere andre skadevirkninger.

Så er Kristeligt Folkeparti en varm tilhænger af grønne skatter. Når vi forhåbentlig snart kan tage hul på den nødvendige skattereform,